

[Finansministeren.]

ærede medlems partifælle gået imod sidste gang. Kan det ærede medlem så forklare mig og tinget, hvorfor man pludselig finder, det er forkert at ophæve denne paragraf. Det er det, jeg ikke kan forstå. Det er måske min fejl.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg skal gerne gentage, at den omstændighed, at man i Amerika ændrede ved overenskomsten, efter at langvarige forhandlinger var gået forud, gør det nødvendigt for os at se på denne overenskomst igen, indhente de oplysninger, som finansministeren altså nu ikke har ansvaret for ikke blev indhentet — det skal skydes over på de andre —, og så sikre, at vi virkelig har tid til at behandle forslaget. Jeg mener, at det, at vi igen behandler det her, giver os mulighed for nu at have tid til at se os for. Det havde vi ikke sidste gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Densidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik altså til:

Første behandling af forslag til lov om toldvæsenets eftersyn af rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3119; forsættelsen findes i tidenden sp. 1082).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Der har jo i den sidste tid været en betydelig interesse knyttet til spørgsmålet om kropsvisitation foretaget ved toldvæsenets foranstaltning, efter at en journalist har krævet at se lovens klare ord for, at en sådan visitation er lovlig. Jeg vil gerne i anledning af det røre, der har været og er, fremhæve, at hverken befolkningen i almindelighed eller rigsdagen i særdeleshed tidligere har bestridt toldvæsenets ret, ligesom der heller ikke har

været rejst kritik af formen for visitation. Som man ved, har toldvæsenet nu igennem mange, mange år foretaget disse visitationer, og der har været rig lejlighed til at søge det ændret her; hvis man fra folketingets side havde fundet det ulovligt. Usikkerheden har medført, at vi må have en klar afgørelse, og derfor finder jeg det rigtigt, at ministeren har fremsat sit forslag, således at vi kan få en lovfæstelse af gældende praksis, så der ikke kan være tvivl. Hvis man bevæger sig i teoriens blå luft, kan man godt diskutere, om visitation er forenelig med kravet om personlig frihed eller personens ukrænkelighed. Går man ind for ulovligheden, tilkendegiver man samtidig, at alt, hvad man kan bære på sin person, kan man frit smugle over landets grænser. Holder man sig derimod til jorden og til de praktiske forhold, kommer man til et andet resultat. Denne rigsdag og tidligere rigsdage har givet love og regler, der medfører indskrænkninger i den enkelte borgers ret til at udføre og indføre varer, eller har bestemt, at der skal svares afgift af visse varer. Det er klart, at hvis rigsdagen vil have disse bestemmelser overholdt, må toldvæsenet have midler ihænde, så bestemmelserne kan blive overholdt. Mange toldpligtige varer, det gælder f. eks. smykker eller ure, eller direkte forbudte varer som narkotika eller „varer“ som fremmed valuta eller danske kroner, lader sig meget let gemme på personen; skal man have bestemmelsen overholdt, er adgang til visitation derfor ikke til at komme udenom.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at man meget vel kan diskutere dels udvælgelsen, hvilke personer der skal underkastes visitation, og dels den form, hvorunder visitationen foregår.

Inden jeg siger lidt herom, vil jeg gerne igen fremhæve, at der hidtil ikke er fremkommet en sådan kritik af toldvæsenets virksomhed på dette område, at der har været grund til at foretage ændringer, og jeg vil gerne understrege, at forslaget ikke tilsigter at give toldvæsenet nye opgaver eller videregående beføjelser.

Hvad udvælgelsen af personer angår, har det været stærkt hævdet, at der skulle foreligge en begrundet mistanke, før personen skal kunne udvælges. Jeg vil gerne sige herom, at kravet kan synes ret rimeligt, men tænker man det igennem, vil man hurtigt komme til det resultat, at det alligevel må overlades til toldvæsenets skøn, når begrundet mistanke foreligger. Professor Erwin Munch-Petersen har om-